

SEXE-LEUTE

Tit vita öll, hvar landið Sjeits (Schweits) liggur?

Tað liggur har niðri í Euro-pu, millum Týsklands og Italiu, uppi í teim høgum fjöllum, Alpunum.

Har er mangt ógvuliga lögið.

Soleiðis eru har jöklar — kavi — uppi millum fjöllini og uppi á fjöllum, sum aldri fer burtur, men liggur alt árið ígjøgnum, eisini um summarið.

(úttalast: Tsyrik, við donskum y), og tá er stór hátíð.

Zürich er vakur býur, ið liggur við eitt stórt vatn.

Tað er so langt sum av Tvør-oyri og til Havnar, og fleiri damparar sigla har, summir lika stórir sum »Tjaldrið».

Henda hátíðin er bert fyri børn, og tí koma eisini öll børnini í býnum og har um liggjandi saman til hátíðina.

Mynd úr Sjeits

Kortini er tá so heitt, at ein væl kann ganga hvíttklæddur úti í kavanum.

Hetta, at kavin ikki fer burtur um summarið, kemur av tí, at hann liggur so tjúkkur, at sólin orkar ikki at bræða hann burtur, til kavi kemur aftur av nýggjum.

Men í stöðum er tó tátt, og her veksur væl av öllum sløgum: blómur, so vakrar, so vakrar — trø, storri og smærri — o. m. a.

Tí kunnu tí ætla, at Sjeitsararnir eru góðir við sitt land. — Tað eru jú öll fólk. Eisini vit Føroyingar eru góðir við Føroyar.

Sjeitsararnir hava tí á hvørjum ári stórar fólkafundir, sum fólk úr öllum landinum samlast á.

Ein hesin fólkafundurinn verður á hvørjum ári í juni mánaði hildin í tí størsta býnum Zürich

Tey eru öll í teim ymissu sjeitsarabúnum.

Ógvuliga vøkur eru tey, tá tey koma fylgjandi, gentur og dreingir frá 6 til 12 ára gomul.

Fyrst ganga eini 200 6—12 ára gamlar gentur í hvítum kjólum og spæla harmoniku. So koma líka nógvir dreingir á sama aldri, allir í bláum buks-um og hvítum blusum, blásandi horn. Uppaftur koma eini 100 fiólspeglarar, og streingirnir láta so fagurliga.

Soleiðis ganga børnini í fleiri smáfylgjum, tó eru tey ein heild álíkavæl. Öll spæla tey eitt ella annað: summi harmoniku, summi horn, summi fiól, summi munnharpu, summi mandolin og so framvegis.

Inni ímillum koma vagnar, eisini við börnum. Uttan á vagnunum eru so myndir úr ævintýrunum. Har kemur ein vagnur, klæddur uttan við

pannukökum, og Hans og Greta eru málaði uppá. Har sæst Reyðhetta og úlvurin o. s. fr., ein sovorðin hefur.

Í slíkari skrudgongu, tveir fjórðungar long, koma tey gjøgnum allan býn.

Til endan samlast öll á einum stórum torgi við útjaðran av býnum.

Har stendur ein stórir »kavamaður», gjørdur úr vatti.

Hann er líka høgur sum tveir stórir menn tilsamans, og so er hann førur eftir stöðinni.

Meðan »kavamaðurin» er bygdur, hava tey lagt ein slíkan hóp av sprengievni í hann: bæði rakettir, »kinesarar», bluss, skrupptussur o. m. a.

Börnini standa so öll rundan um »kavamannin» og spæla sangir og tilfikt.

»Kavamaðurin» stendur so errin við einum kusti í aðrari hondini og eini prukku í hinari; pipu hevur hann í munnum og guvar, so eg veit ikki hvat. Hatt hevur hann á hövðinum, so hann ikki skal verða kaldur. Eyguni eru av kóli og muðurin og nösini eisini.

Nú verður eldur settur á hann, og tí kunnu ætla, at nú er stuttligt.

Fisið úr honum av öllum »kinesarunum» og skrupptussunum!

Neistarnir sprutta úr honum, skrupptussurnar prutla, »kinesararnir» bresta, rakettirnar — tju-u-u — við rúkandi ferð upp í luftina, haðani sær so detta niður aftur sum fleiri sólar í öllum litum. Stjörnukastararnir í sínum lagi royna at gera tað, teir kunna. Nú er liv í »kavamanninum», og børnini eru

(Framhald á næstu síðu.)

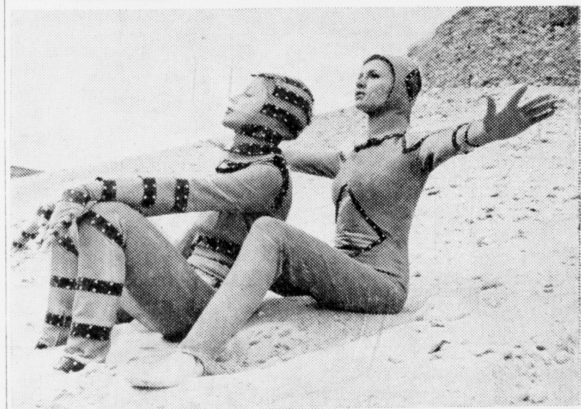
Trælkan

Ein ið vil ein annan trádka, fær ein dag tað beiska at smakka. Tað var ikki ætlan hjá Gudi at nakar skal sita við skerdum luti.

Joen Jacob í Gerði, Söldarfjørður.

MÁNABÚNAR í øðrum sniði

Mánaferðin er av, og rúmdar-menninir eru komnir niðuraftur í øllum góðum. Men tað eru ikki bert rúmdarteknikararnir, sum fáast við at tekna og gera rúmdarbúnar. Tað er eisini Kirsten Nobel í Keypmannahavn, »Helanca» Jersey.

ROYNIÐ TYKKUM NÚ

Niðanfyrir siggeja vit fimm meir ella minni skemtiligar myndir. Hetta er ætlað til eina kapping har ein og hvør kann luttaka.

Tað sum umræður er at finna tann besta tekstin til

hvørja mynd sær, og soleiðis vera við at vinna. Myndirnar eru talmerktar, og niðanfyrir hvørja mynd sært tú hvat vinn-ingurin er fyri besta tekstin til ávísu myndina.

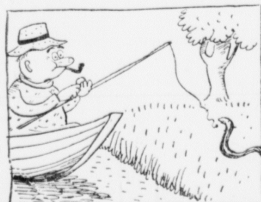
Eisini er loyvt at senda inn fleiri tekstir til hvørja myndina.

Tak pappír í hond og lat hugja sveima. Loysningin sendir tú til SOSIALIN, box 76.

3800 Tórshavn, og niðri í horn-inum av brævbjálvanum skrivar tú »kapping». Minst til at skriva navn og bústað.

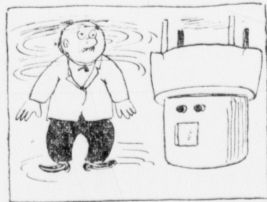
Seinasta freist at lata upp-

skotini inn er mikudagin 17. desember 1969. Bestu uppskotini verða kunngjørd í SOSIAL-INUM leygardagin 20. desember.

Mynd nr. 1.

Vinnugur: SOSIALIN ókeypis í 1970.

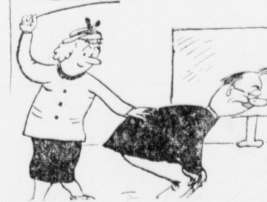
Mynd nr. 2.

Vinnugur: Kommunistiska Manifestið í føroyskari tyðing.

Mynd nr. 3.

Vinnugur: Fjallaskuggin, stutt-søgur eftir Heðin Brú.

Mynd nr. 4.

Vinnugur: Aldurnar spæla á sandi eftir Jens P. Heinesen.

Mynd nr. 5.

Vinnugur: Kvírra í reyðum og bláum; yrkingar-savn eftir Hans J. Glerfoss.